

bovendien aan de lange kant. Maar veel vaker versterken de elementen elkaar met een ontroerende en pakkende voorstelling als resultaat. Als Hyllos op camera schaamteloos politiek misbruik maakt van een moeder die in een schitterende klaagzang haar dode zoon beweent, komen tragedie, televisie, muziek en democratie magistraal samen in even actueel als tijdloos muziektheater.

ROBBERT VAN HEUVEN

Nog tot 29 november te zien in Leiden, in Amsterdam van 3 tot en met 13 december. www.veenfabriek.nl

CABARET

Wat doe ik hier?

Team Peter

★★★★★

Het begin van 'Wat doe ik hier?' is speels en verrassend. Door een innerlijke monoloog via een voice-over krijgt het publiek een kijkje achter de schermen bij Peter van Rooijen. Zoals: 'Ik moet opvallen.' Waarna Van Rooijen letterlijk het podium op valt. Ook het gedeelte met publieksparticipatie dat volgt is een grappige vondst. Als Peter van Rooijen daarna zijn gitaar ter hand neemt, blijkt deze jongen ook nog eens heel muzikaal te zijn. Samen met Anne Punt, toetsen en vooral Hammond-orgel, speelt hij een aantal mooie, puntgave liedjes. Tot zover het succes. Want al snel begint het vervreemdende effect dat in het begin charmeerde, te irriteren. De woordspelingen in het programma zijn over het algemeen flauwer dan flauw en het dieptepunt is een slechte imitatie van het bijbelverhaal van Hans Teeuwen. Hoewel de dansende borstspieren van Van Rooijen ook niet fraai zijn. Peter van Rooijen heeft het absurdisme gekozen als vorm voor zijn eerste avondvullende voorstelling. Prima, maar dan moet dat tot in de puntjes perfect uitgevoerd zijn om te werken, kijk maar naar iemand

als Wim Helsen. En daar schort het nogal aan. Bijvoorbeeld de verhaallijn dat Van Rooijen zijn vader niet kent. Zo zit hij met een onbekende erfenis, vertelt hij. Mooi gegeven, dat hij verder uitbouwt als hij vertelt dat zijn vader onlangs is overleden. Meteen volgt het terzijde: 'Nee hoor, hij leeft nog'. En zo ontkracht hij voortdurend zijn verhaal. Maar daarmee haalt hij ook meteen de angel eruit. Want wat is dan de reden dat je het vertelt? Val er dan ook niemand mee lastig. Of is het een soort meta-manier om de vorm van het huidige cabaret – waarin het inderdaad vaak gaat over heel persoonlijke dingen – aan de kaak te stellen? Dat wordt maar niet duidelijk, en daarmee is het een behoorlijk vervelende rode draad die maar door gaat: vader blijkt in de zaal te zitten in Hoofddorp, Van Rooijen gaat hem achterna, maar grijpt net mis. Maar alles is niet waar natuurlijk.

Peter van Rooijen (1983) studeerde in 2008 af aan de Kleinkunstacademie en werd daarna theatermaker bij Circus Treurdier. Vorig voorjaar schreef hij het Amsterdams Kleinkunst Festival op zijn naam. Er zitten zeker originele stukken in 'Wat doe ik hier?', maar het is te weinig om een avondlang te boeien. De

De woordspelingen in het programma zijn flauwer dan flauw en het dieptepunt is een slechte imitatie van het bijbelverhaal van Hans Teeuwen